

VSO tabor mladih

Maribor, 13. 11. 2015

21 dni desetdnevne vojne za osamosvojitve Slovenije

27. junij 1991 velja za začetek desetdnevne vojne za Slovenijo, zato prav to šolsko leto praznujemo 25. obletnico začetka vojne. Da bi mladi bili bolj ozaveščeni o dogajanju v vojni, sem naredila intervju z vojakom takratne teritorialne obrambe, gospodom Milanom Kaučičičem.

Z gospodom Milanom sem se sestala 28. 10. 2015 ter ga povprašala o vojni. Povedal mi je, da so v vojsko bili vpoklicani vsi takratni aktivni člani. Sam je bil v vojsko vpoklican ponoči 25. junija. Spominja se, da je tisto noč moral zapustiti leto dni staro hči ter ženo. Po delitvi vojakov v enote je gospod Milan odšel s svojo enoto v Radence. Most nad reko Muro je bil zaprt. Polovica vojakov je tanke čakala pred mostom, druga polovica pa za avtobusno postajo. Ko so tanki predrli barikade, se je začel boj. Pričelo se je streljanje, kjer je umrl en vojak. Omenil mi je tudi, da je takrat bilo pušk premalo, saj jim je JLA večino orožja pred vojno zasegla. Vojaki so se kar peš odpravili Žrnovo, kjer so prejeli nekaj orožja. Vojaki so iz ene lokacije na drugo hodili peš. Hodili so po njivah in gozdovih. Nato se je njegova enota preselila v Gornjo Radgono, kjer so čakali predajo vojakov JLA. Vojaki JLA so se končno predali, ko je eden izmed tankov nasedel. S predajo vojakov JLA je bil Pomurski del Slovenije že osvojen.

NASTALA ŠKODA OB STRELJANJU VOJAKOV JLA

Vojaki JLA so v Gornji Radgoni streljali s tanki in mitraljezi. Obstreljevali so hiše. Med drugim pa so podrli tudi zvonik cerkve. Na cestah so tanki naleteli na številne barikade, ovire iz tovornjakov in drugih strojev, ki so jim

oteževali prihod do cilja –Gornje Radgone . Na ta čas se g. Milan spominja z grozo v očeh.

Slika 1 : ovira iz tovornjaka v Šentvidu (vir: [jpg](#), dostop: 29. 10. 15)

PRENOČITEV IN HRANA

Vojaki so pred začetku vojne prenočevali v vojašnici v Gornji Radgoni. Ob začetku vojne pa se je njihovo prenočišče preselilo kar na senik med slamo. Gospoda Milana sem povprašala tudi o hrani. Povedal mi je, da so hrano dobili razdeljeno ob začetku vojne, nato pa so jim hrano vsak dan pripeljali, vendar hrane in pijače vedno ni bilo dovolj.

>> Pozabili so na nas<<

Gospod Milan mi je povedal tudi pripetljaj, ki se je v tem času zgodil, ko je s svojo enoto bil v Konjišču. Odgovorni za hrano so pozabili na njegovo enoto. Vojaki so stradali dva dni, nato pa jim ni preostalo drugega, kot da praznih želodcev grejo peš v drug kraj.

PO KONCU VOJNE

Konec vojne pa za vojake ni pomenil konec straže in brezskrbna vrnitev domov. Po koncu vojne je gospod Milan je na straži preživel še 4 dni. Zaskrbljeno mi je povedal, da so varovali vodovod. Bili so v strahu, da bi vojaki JLA v vodo dali strup in s tem zastrupili prebivalce.

KAKO SO NA VOJNO GLEDALI OSTALI LJUDJE ?

Najinemu pogovoru se je nato pridružila še Milanova žena Slavica. Tudi njo sem povprašala, kako se je počutila, ko moža ni bilo doma. Povedala je, da jo je bilo zelo strah za moža. Spominja se dogodka, ko sta se z mojim dedkom odpravila predat oblačila g. Milanu. Bila je dokaj mirna pot, dokler se pred njima niso pojavili vojaki. Ko je ga. Slavica vojake zagledala, jo je postalo zelo strah in je takoj hotela domov. Kljub strahu sta z dedkom predala oblačila enemu izmed vojakov. Pa vendar sta bila razočarana, saj sta imela kanček upanja, da bosta lahko Milana tudi videla.

Slika 1:

Članska izkaznica g. Milana Kaučič, rojenega 09. 05. 1964, domač naslov : Črešnjevci 177, 9250 Gor. Radgona (vir: osebni arhiv g. Milana)

Slika 3: potrdilo o aktivnem sodelovanju na desetdnevni vojni za osamosvojitve Slovenije (vir: osebni arhiv g. Milana Kaučič)

KLJUB TEMU, DA JE OD TEGA MINILO VELIKO ČASA, SPOMINI ŠE OSTAJAJO

Gospod Milan teh 21 dni, ki jih je preživel od doma, ne bo nikoli pozabil. Spomnil pa se je tudi gospoda Janeza Svetine, po poklicu psihologa in gospoda Alojza Goube, ustreljenega v Radencih, umrlega v bolnišnici nekaj dni po usodnem strelu. G. Janez Svetina iz Bleda je v Gornji Radgoni umrl, ko je skušal fotografirati oklepnik, ob strelu pa je takoj umrl. Oba sta bila ustreljena isti dan.

Slika 2: Spominski medalji (vir: osebni arhiv g. Milana Kaučič)

Slika 4: znak teritorialne obrambe (vir: osebni arhiv g. Milana Kaučič)

G. Milanu se zahvaljujem, da je bil pripravljen z mano deliti toliko informacij. S tem je omogočil, da je moje znanje le širše, mladim pa bo pomagal k večji ozaveščenosti o desetdnevni vojni za osamosvojitve Slovenije. Kot sam pravi, ga je vojna popolnoma spremenila. Postal je bolj resen in hvaležen za lepe stvari, ki se mu v življenju dogajajo